

ת"פ 2332/01/19 - מדינת ישראל נגד א' ב' נ'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 2332-01-19 מדינת ישראל נ' ב' נ'
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ג'סיקה קובורסי

המאשימה

נגד

א' ב' נ'

ע"י ב"כ עו"ד אדוה אלאב

הנאשם

הכרעת דין

1. כמצוות הוראות סעיף 182 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, אני מודיע, בפתח הכרעת הדין, כי החלטתי לזכות את הנאשם.

א. רקע כללי:

2. במועד הרלוואנטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים, מזה 15 שנה לערך, ולהם חמישה ילדים משותפים. בני הזוג התגוררו, יחד עם ילדיהם, בשטח של הורי הנאשם ברחוב ----- ב----- (להלן - הבית).

3. כתב האישום אוזח חלק כללי ואישום אחד. בחלק הכללי מתוארת באופן כללי מערכת היחסים העכורה ששררה בין בני הזוג במהלך נישואיהם, שבמסגרתה הטיל הנאשם "איסורים" שונים על המתלוננת, לרבות איסור לצאת לעבודה ואיסור לזמן את בני משפחתה לביתם. עוד מתוארת תגובת הנאשם בשיחותיו עם המתלוננת אודות האפשרות שיתגרשו, בכך שאמר למתלוננת: "**בחיים אני לא אתן לך גט, גם אם תשימי אותי בבית הסוהר אני לא אתן לך גט**".

4. על פי הנטען בעובדות כתב האישום, ביום 06.06.2018 אמר הנאשם למתלוננת, בבית, "**שרמוטה זונה**", כאשר כשבוע וחצי לפני כן אחז הנאשם בחוזקה בידה של המתלוננת, צבט אותה בידיים וברגליים ודחף אותה. כמו כן, כשבועיים לפני המועד הנ"ל איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה שירצח אותה וכן אמר לה "**אני אזיין אותך ואת המשפחה שלך**". עוד איים הנאשם על המתלוננת, כחודשיים וחצי לפני המועד הנ"ל, כי יפגע בה עם חומצה, וזאת לאור טענתו כי ילדיהם אינם ממנו.

5. עוד נטען בעובדות כתב האישום, כי הנאשם איים גם על שתיים מאחיותיה של המתלוננת, כלהלן:

כחודשיים עובר ליום 25.06.2018, איים הנאשם על ל' (אחות של המתלוננת), בעת שיחת טלפון בכך שאמר לה כי אם היא תתקשר שוב הוא ישבור לה את הפנים.

כחודש וחצי עובר ליום 27.06.2018 על רקע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, בו נכחה א' (אחות של המתלוננת), איים הנאשם על א' בכך שאמר לה כי ישלח אליה אנשים שיפגעו בה. או אז פנה הנאשם למתלוננת ואמר לה: **"הרב לפני 15 שנה אמר לך לשמור על אחותך א' אז כדאי שתשמרי עליה כי יקרה לה משהו בסוף"**.

6. על רקע עובדות נטענות אלה הואשם הנאשם, בכתב האישום, בביצוע העבירות הבאות: עבירה אחת של **תקיפה סתם (בת זוג)**, לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וארבע עבירות של **איומים**, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין. כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם הואשם בביצוע עבירה של תקיפה סתם ושתי עבירות של איומים כלפי המתלוננת, ושתי עבירות נוספות של איומים כלפי שתי האחיות (עבירה אחת כלפי כל אחת מהן).

7. תשובת הנאשם לאישום ניתנה במסגרת הדיונים המקדמיים, מפי באת-כוחו, וכללה הכחשה-רבתי של העובדות המפלילות הנטענות - הן בחלק הכללי והן באישום עצמו. ב"כ הנאשם הטעימה כי הנאשם מעולם לא אסר על המתלוננת לעבוד ומדובר בטענה **"מגוחכת"**, ואף לא אסר על קרוביה להגיע לבית. לטענתה, המתלוננת מעולם לא רצתה להתגרש מהנאשם והיה לה נוח לדור בביתו, והנאשם הוא זה שביקש להתגרש.

8. אשר לטענה כי ביום 06.06.2018 אמר הנאשם למתלוננת, בבית, **"שרמוטה זונה"**, ציינה ב"כ הנאשם: **"אכן באותו המועד היה ויכוח אשר היה קשור לבנם המשותף שרצה לצאת בשעת לילה מאוחרת והנאשם אסר עליו. במסגרת הוויכוח המילולי נאמרו קללות הדדיות אשר את תוכן הנאשם אינו זוכר במדויק"**^[1] (בפרוטוקול, עמ' 4 שורה 4 ואילך). אשר לטענות אודות תקיפת המתלוננת והאיומים כלפיה וכלפי שתי אחיותיה, הדגישה ב"כ הנאשם: **"הדברים לא התרחשו מעולם. מדובר בבדיה"**.

ב. השתלשלות ההליכים המשפטיים והתמשכותם:

9. על רקע כפירת הנאשם בעובדות כתב האישום הועבר התיק לשמיעת הראיות לפני. במועד הראשון בו נשמעו הראיות, ביום 24.12.2020, נשמעו עדויות שתי האחיות (ל' וא') וכן עדות אביה של המתלוננת. עם זאת המתלוננת, על אף שזומנה כדין ואישרה את הגעתה, לא התייצבה. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה לקביעת מועד דיון נוסף, על מנת ליתן למתלוננת הזדמנות להופיע, תוך זימונה למועד הנדחה במסירה אישית (בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 28 ואילך).

10. במועד הנדחה שוב לא התייצבה המתלוננת, על אף שזומנה במסירה אישית, והמאשימה עתרה להוצאת צו הבאה נגדה. הסניגורית, מצידה, עתרה לכך שהמאשימה תשקול צעדיה נוכח התנהלות המתלוננת, תוך שציינה את קשיי הנאשם מהתמשכות ההליכים. בנסיבות העניין, כאשר היעדרות המתלוננת לא נבעה ממחדל של המאשימה, נעתרתי לבקשת המאשימה והוריתי על הוצאת צו הבאה נגד המתלוננת (בפרוטוקול, עמ' 27 שורה 22 ואילך).

11. צו ההבאה בוצע והמתלוננת הובאה לפני שופט תורן, אשר הזהיר אותה בחובת התייצבותה

למועד נוסף שנקבע לשמיעת עדותה (בפרוטוקול, עמ' 29). ואולם, במועד נוסף זה (כבר ביום 09.05.2021) - שוב לא התייצבה המתלוננת למתן עדות. ב"כ המאשימה שוב עתר להוצאת צו הבאה ולקביעת מועד נוסף, תוך שציין כי בזמן שיחלוף עד אז **"נעריך מחדש [ה]דברים"** (בפרוטוקול, עמ' 29 שורה 19), ונעתרתי אף לבקשה זו. בשל תקלה זו לא בוצע, אך מועד הדיון הודע למתלוננת ולמרות זאת שוב היא לא התייצבה. ב"כ הנאשם שוב הלינה על עיניו הדין שנגרם לנאשם, אך בנסיבות העניין שוב הוריתי על הוצאת צו הבאה, כאשר הצדדים הופנו בהסכמתם להליך של גישור (בפרוטוקול, עמ' 31).

12. לאחר אי התייצבות נוספת של המתלוננת ציינתי בהחלטה כי **"גם בהינתן העדר מחדל תביעתי עדיין יש גבול כמה ניתן למשוך דיונים, ובהקשר זה אני מוצא טעם בדברי ב"כ הנאשם"** (בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 13 ואילך). בהחלטה נוספת אף פטרתי את הנאשם מחובת התייצבותו.
13. בדיון שנערך לאחר מכן התייצב הנאשם, על אף שכאמור הופטר מחובת התייצבותו, והסניגורית הודיעה כי שוחחה עם הממונה מטעם המאשימה, אשר הציעה **"חזרה מכתב אישום בהסכמה, או חזרה מכתב אישום ביחס לאישה והמשך ההוכחות ביחס לעבירות האיומים כלפי שתי האחיות. אנו בוחרים באפשרות השנייה"**. הנאשם ביקש להוסיף דברים ואמר: **"אני רוצה שבית המשפט ישמע כמה אני מסכן, כמה אני מגדל ילדים בצער גדול. היא מבלה"**. ב"כ המאשימה חזרה בה אפוא מהאישום בעבירות נגד המתלוננת, אך שמיעת הראיות לפניי המשיכה בכל הקשור לעבירות הנטענות בעניין שתי האחיות (ר' בפרוטוקול, עמ' 36-37).

ג. עיקר פרשת התביעה:

14. מטעם המאשימה העידו לפניי, כאמור, האחיות ל' וא', וכן אביהן של המתלוננת והאחיות. עוד הוגשה לפניי הודעת הנאשם, הרלוואנטית לעבירות הנטענות בעניין האחיות (סומנה ת/1), וכן הוסכם על ציטוט מתוך אחת משתי ההודעות הנוספות שנגבו מהנאשם - ואשר לא הוגשו משום שעניין בעבירות נגד המתלוננת שהמאשימה חזרה בה מהאישום בגין - אשר אף היא רלוואנטית לעבירות שנותרו לפניי (בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 9 ואילך).

(1) עיקר עדותה של ל':

15. ל' סיפרה, בחקירתה הראשית, אודות הקונפליקטים הרבים שהתפתחו במשפחה, כאשר הנאשם נהג להשמיץ את משפחתה (של המתלוננת) בטענות שונות ולעיתים אף לא הסכים שבני המשפחה יגיעו לבית. לדברי ל': **"היה קשה לשמוע את אחותי בוכה בטלפון"** (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 17), כאשר כיום המתלוננת חיה אצל אימן ו**"מצבה לא טוב... היא נכנסה לדיכאון קשה"** (שם, עמ' 11 שורה 4 ואילך).
16. ל' סיפרה על תלונות קשות שהעלתה המתלוננת **"לאורך השנים"**, אך מבלי למקמן על ציר הזמן. לדבריה, המתלוננת מסרה כי הנאשם סטר לה, קילל אותה, ואף הכה שניים מילדיהם. עוד הוסיפה ל': **"אני זוכרת את השיחה שיום אחד התקשרתי אליו הביתה. שמעתי אותו וסביב כל האיומים שאחותי מספרת, ניתקתי. הוא התקשר אליי חזרה, אמר לי שאם עוד פעם תתקשרי אליי הביתה אשבור לך את הפרצוף"** (בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 10 ואילך).

17. ל' מסרה כי לאחר שיחה זו היא לא התקשרה יותר, ו"הכול נהיה דרך אחותי. אחותי הלכה למקלט (לנשים מוכות - ש.א.) אחרי זה" (בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 16). לאחר האירוע המעיטה ל' להיפגש עם אחותה-המתלוננת, וכדבריה: "אולי נפגשתי עם אחותי 10 פעמים בשנים שהם היו נשואים. אחרי ריבים קשים ביניהם. היינו שולחים לה כסף לרכבת והיא היתה לוקחת את הילדים ובאה ברכבת" (שם, שורה 22 ואילך). ל' הסבירה כי כיום המתלוננת "שבורה", משום שהילדים לא איתה, והסבירה שזה המצב משום שהנאשם "לא רצה לשלם לה מזונות והיא לא יכולה להחזיק אותם. היא היתה איתם במקלט תקופה, ואז היא יצאה..."

18. בחקירתה הנגדית אישרה ל' כי הדברים שמסרה הם בהתאם למה ששמעה מאחותה-המתלוננת. כשנשאלה ל' האם - לאחר שהמתלוננת סיפרה לה על מערכת היחסים האלימה עם הנאשם - היא התקשרה למשטרה, השיבה: "לא. התקשרנו למשטרה, אני לא זוכרת, אני זוכרת שאמרו לנו שהיא צריכה לפנות למשטרה והיא עשתה את זה פעם" (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 12 ואילך). בהקשר זה הבהירה ל' כי היא סיפרה, בפנייתה למשטרה, "על מישהי תיאורטית" וקיבלה תשובה שהיא צריכה "לפנות למשטרה להגיש את התלונה".

19. ב"כ הנאשם הטיחה בל' כי מדובר על תקופת נישואין ממושכת של 15 שנים, כאשר לדבריה המתלוננת חוזרת ומספרת על אלימות, ושוב שאלה אותה מדוע לא התקשרה למשטרה. ל' השיבה: "היא לא סיפרה שהוא מרביץ ממש, אלא שהיא מאוימת כלכלית, יש עבריינים סביבה, שמאיימים עליה... היא היתה מפחדת, על הילדים הקטנים. שהוא יקח אותם וייעלם לה" (בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 26 ואילך). ל' אשרה את טענת ההגנה כי רשויות הרווחה המליצו שהנאשם יקבל את משמורת הילדים, אך הסבירה זאת בעובדה שלאחותה, המתלוננת, "אין אמצעים" (שם, עמ' 14 שורה 1).

20. אשר לאיומים כלפיה שבה ל' והעידה, בחקירתה הנגדית, על שיחת הטלפון שבה לדבריה איים עליה הנאשם כי "ישבור לי את הפרצוף" (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 12 ואילך); אך אישרה כי לא הגישה תלונה במשטרה עקב לכך. ל' ציינה כי אינה יודעת במה עבד הנאשם - שבתחילת תקופת הנישואין היה אברך אך אחר כך הפך לחילוני גמור - אך הדגישה כי "שורה תחתונה לא היה אוכל בבית".

(2) עיקר עדותה של א':

21. א', כמו ל', סיפרה אף היא בחקירתה הראשית אודות היחסים העכורים בין הנאשם לבין משפחתה, שכללו נתק מתמשך. עם זאת, כך לדבריה, היא השתדלה שלא להסתכסך עם הנאשם ומשפחתו שכן "היה חשוב לי לשמור על הווי משפחתי. יש להם 5 ילדים. לא רציתי לראות בו משהו לא טוב" (בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 5 ואילך). א' מסרה כי "היו מצבים שא' היה מראה דמות של אדם רגוע ומנסה, ומתקשר, והיו מצבים שהוא היה מראה לי תמונות של אתר פורנו ואומר זו אחותך, אני יודע לפי מבנה הגוף. אחותי לא ידעה להתמודד עם זה... הוא היה עושה לה בושות שלא תמצא לעבוד. התחושה היתה שהוא רוצה לקחת את העצמאות הכלכלית שלה".

22. אשר לאיומים כלפיה, הנטענים בעובדות כתב האישום, העידה א' כלהלן: "כשדיברתי איתו

בטלפון הוא אמר את זוכרת שהרב אמר לך... כשאני הייתי קטנה יותר היינו אצל רב. הוא אמר לאחותי 'תשמרי על אחותך א''. כשהייתי מדברת איתו בטלפון או הייתי אצלו הוא אמר לי, הוא סיפר הרבה סיפורים שיש לו חברים עבריינים. בפעם הזאת הוא אמר שהוא ישלח אנשים שיפגעו בי, ושאני זוכרת את מה שהרב אמר אז כדאי לי להיזהר" (בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 17 ואילך). בהמשך הוסיפה א' והבהירה: "הרב אמר תשמרי על אחותך א', אמר לאחותי. כשאחותי אמרה את זה לא', אז הוא אמר את זה בהקשר למשפט הזה, שהוא ישלח אנשים שיפגעו בי..."

23. עוד סיפרה א' על מקרים שבהם אחותה-המתלוננת התקשרה כשהיא נסערת, הגם שלא ציינה זמנים. לדברי א', המתלוננת מסרה לה שהנאשם "כל הזמן מאיים עליה. היא סיפרה לי שהוא נתן לה סטירה. שחמתה סחבה לה בשערות. מריבות מהסוג הזה היו הרבה פעמים. הוא קילל את הבת שלו..." (בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 1 ואילך). א' הוסיפה ואמרה: "האווירה היתה אווירה שהוא הולך לקנות סמים וחוזר הביתה... הוא אף פעם לא איים עליי באופן קבוע, אבל את המצבים האלה שהיו כשהוא כן איים עליי היה מאוד מאוד ברור מי הבן אדם. זה סיטואציה שהוא הולך לקנות סמים ואומר לאחותי את בפורנו, הכול בפסיכולוגיות הפוכות כדי להתיש אותה נפשית. היא היתה ישנה בחוץ באוטו".

24. בחקירה הנגדית הטיחה ב"כ הנאשם בא' כי מסרה בעדותה דברים שאינם מופיעים בהודעתה, וא' השיבה שאינה יודעת האם החוקרת כתבה או לא כתבה את הדברים שמסרה (בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 22 ואילך). מכל מקום, א' חזרה ועמדה בחקירתה הנגדית על גרסתה בחקירתה הראשית, כאשר בתשובותיה לשאלות ב"כ הנאשם עלו היבטים בעייתיים נוספים בהתנהלות הנאשם, כגון אמירות הנאשם "שהוא שכב איתי, הוא אמר שאחותי (ל' - ש.א.) התחילה איתו, אמר שאני התחלתי איתו ואמר שהוא מתנצל שהוא אמר את זה עליי" (שם, עמ' 23 שורה 8 ואילך).

25. א' אישרה שהיו פעמים בהם הנאשם העביר לה כסף על מנת שתגיע לבקר בבית, אך סייגה: "אבל זה איתי. איפה שאר המשפחה?" (בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 31). בתשובה לשאלות שונות דייקה א' וציינה: "התקשרתי לא' ואמרתי שאם יקרה לה משהו אתה תהיה בבעיה", או אז איים עליה הנאשם (שם, עמ' 24 שורה 6 ואילך). יש לציין, כי בתשובה לשאלת הסניגורית מדוע היא לא הגישה תלונה במשטרה, השיבה א': "למה שאני אגיש תלונה? אני מנסה לעשות שלום בית, אני אגיש תלונה על כל דבר? יש שם 5 ילדים..." (שם).

26. עוד סיפרה א' כי המתלוננת עדיין חוששת מהנאשם, לאחר שבזמנו היתה כאמור במקלט לנשים מוכות ו"היתה צריכה להתמודד עם הכול לבד" (בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 29 ואילך). ב"כ הנאשם שאלה את א' מדוע המתלוננת ביקשה לשוב ולהתגורר עם הנאשם לאחר שיצאה מהמקלט, וזו השיבה: "ברור. הכול בשביל הילדים שלה".

(3) עיקר עדותו של האב:

27. אביה של המתלוננת (והאחיות ל' וא') העיד כי כבר לפני החתונה - כאשר המתלוננת הביאה אליו את הנאשם - הוא לא התרשם ממנו לטובה. מכל מקום, כך לדברי האב, "הם התחתנו, גרו כמה שנים ב-.... הכול היה בסדר פחות או יותר. במהלך השנים עברו ל-.... לגור ליד ההורים שלו. לסירוגין, היא היתה מתקשרת. יש להורים שלו שטח שם עם מבנים שהם גרו שם. היא היתה

מתקשרת אליי הביתה והיתה אומרת לי קשה לי המצב לא טוב אין לי מה לאכול...
(בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 3 ואילך).

28. בהמשך סיפר האב על המקרה, בו המתלוננת "**מתקשרת שהוא הרביץ לה, הזמינו משטרה וביקשה שאבוא. אמרתי למה אני אבוא?**" (בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 1 ואילך). האב סיפר כי המתלוננת הועברה למקלט לנשים מוכות ומשם התקשרה אליו ומסרה שמצבה אינו טוב משום שהנאשם מסית את הילדים נגדה (שם).

29. בחקירה הנגדית אישר האב כי במהלך שנות נישואיהם של המתלוננת והנאשם הוא הגיע לבקרם רק פעם אחת "**וזה הספיק לי**" (בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 19). עוד אישר האב כי מעולם לא היה עד לאלימות או לאיומים מצד הנאשם כלפי המתלוננת אלא רק שמע ממנה את הדברים (שם, עמ' 18 שורה 15 ואילך).

30. לשאלה האם דיבר עם הנאשם בעניין תלונות המתלוננת על אלימות ואיומים השיב האב תחילה בשלילה, אך לאחר מכן הוסיף כי, לגבי הטענות לאיומים, הוא אמנם שוחח טלפונית עם הנאשם, אשר "**אמר מה פתאום אני לא מאיים עליה הכול בסדר**" (בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 20). עוד הוסיף האב, באותו הדבק דברים, כי המתלוננת "**לעיתים רחוקות היתה מתקשרת אין לי סיגריות אין לי במה לגמור את החודש. אם אתה יכול לעזור לי בכמה גרושים**".

(4) עיקר הודעת הנאשם:

31. מטעם המאשימה הוגשה, כאמור, הודעת הנאשם הרלוואנטית לעניין העבירות הנטענות נגד ל' וא' (סומנה ת/1). מדובר בהודעה שנגבתה ביום 13.11.2018, דהיינו למעלה מחצי שנה לאחר מועדי ביצוע העבירות הנ"ל.

32. בתחילת ההודעה הטיח החוקר בנאשם כי ל' מסרה בהודעתה מיום 25.06.2018 שחודשים לפני כן הוא איים עליה כי אם תתקשר שוב "**ישבור לה את הפנים**". הנאשם השיב: "**לא זכור לי כזה דבר**" (ת/1, שורה 9), ולאחר שפורטו לפניו הדברים הוסיף: "**אני לא זוכר את זה. אני לא מאמין לכל מילה שהם מדברים בכלל**" (שם, שורה 12).

33. החוקר הוסיף והטיח בנאשם כי א' מסרה בהודעתה מיום 26.07.2018 שחודש וחצי לפני כן הנאשם הראה לה תמונות פורנו בלי פנים וטען שזו אשתו-המתלוננת. הנאשם השיב: "**היא הוזה דברים אני לא מבין את זה**" (ת/1, שורה 16). עוד נשאל הנאשם על הטענה שאמר כי ישלח אנשים לפגוע בא', וכן שפנה למתלוננת ואמר לה "**הרב אמר לך לפני 15 שנה שתשמרי על אחותך א', כדאי שתעשי זאת אחרת יקרה לה משהו בסוף**" (שם, שורה 17 ואילך). בתגובה אמר הנאשם: "**הזוי ומצוץ מן האצבע מאיפה היא מביאה לי 15 שנה מה 15 שנה אוקיי אני מבין את הראש שלה**".

34. הנאשם נשאל אם יש לו מה להוסיף ואמר: "**אשתי גם טוענת שאני מאיים עליה ואיימתי עליה והתעללתי בה והיום... היא באה ממקלט של נשים מוכות לאמא שלה לשישי שבת ולפתע היא באה ואמרה לי אני רוצה לשים את הילדים אצלך ולהמשיך את החיים אצל אמא שלי...**" (ת/1, שורה 21 ואילך).

35. מהנאשם נגבו כאמור שתי הודעות נוספות, שלא הוגשו לפניי משום שעניין בעבירות נגד

המתלוננת שהמאשימה חזרה בה מהאישום בגין. עם זאת הוסכם בין הצדדים על ציטוט החלק הרלוואנטי מההודעה שנגבתה מהנאשם ביום 06.06.2018. בהודעה זו נשאל הנאשם: "**אשתך אומרת שאתה לא מרשה שאחותה ובנות משפחתה יגיעו לעזור לה, למה?**", ועל כך השיב: "**זה לא נכון, בוא אני אסביר לך מה. יש מושג שנקרא האחות הסכסכנית וזה מושג במשפטים. אתה מסכים שבן אדם שהוא צורר אותי, זה לא ראוי שהוא יבוא אלי. עד היום הם היו באים. היום ביקשתי ממנה שהיא לא תבוא**" (בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 11 ואילך).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

36. לאחר שנדחתה טענת ההגנה שלפיה אין על הנאשם להשיב לאשמה, בחר הנאשם להעיד מטעמו. כמו כן הגישה הסניגורית, כראיות מטעם ההגנה, שלושה מסמכים כלהלן:

(א) החלטת בית הדין הרבני אודות גירושי בני הזוג וקביעת משמורת הילדים אצל הנאשם, מיום 25.11.2018. בהחלטה צוינה הצהרת הנאשם כי הוא מעוניין שיהיה לילדים קשר עם האם (דהיינו המתלוננת) והיא תוכל לראותם תוך תיאום טלפוני עמו (נ/1).

(ב) כתב ההגנה שהגישה המתלוננת בבית הדין הרבני, שבו טענה המתלוננת כי עזבה את הבית בשל אלימות קשה מצד הנאשם, שהיה אלים גם כלפי הילדים (נ/2); אך למרות זאת קבע בית הדין הרבני בהחלטתו את משמורת הילדים אצל הנאשם.

(ג) מכתב מעובד סוציאלי בעיריית תל אביב מיום 26.07.2020, בו מצוין כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות המגבילות את אפשרותו לעבוד. המכתב ממליץ על הענקת גמלת הבטחת הכנסה לנאשם, על מנת שיוכל להמשיך ולתמוך בילדיו (נ/3).

37. בחקירתו הראשית סיפר הנאשם כי הוא זה שהגיש את תביעת הגירושין, כאשר כיום בני הזוג גרושים והילדים במשמורתו (בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 20 ואילך). אשר לאיומים כלפי ל', להבדיל מגרסתו במשטרה בה כזכור מסר שאינו זוכר את הדברים, בעדותו לפני הכחיש הנאשם את האיומים קטגורית תוך שהתבטא בחריפות כלפי משפחת המתלוננת; וכדבריו: "**לא היה דבר כזה. הם עשו עלי כולם ביחד בשביל לנקום... הם על דעת עצמם המציאו את זה... עם ל' מי בכלל דיבר? הם בכלל לא היו בקשר איתנו האנשים האלה**" (שם, עמ' 43 שורה 25 ואילך).

38. באופן דומה הכחיש הנאשם איומים כלפי א', שוב תוך התבטאויות חריפות ואף מבזות; וכדבריו: "**זה הכל שטויות והכל המצאה שלה. טלנובלה לאישה הזאת יש כשרון ספרותי. זה הכל נקמה נטו...**" (בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 3 ואילך). בהמשך הדברים הוסיף הנאשם וטען כי המתלוננת ומשפחתה סברו שהוא בעל רכוש, בשל השטח בו מתגוררים הוריו, אך מש"התבדו" ביקשו - כך לגרסתו - להתנקם בו.

39. הנאשם תיאר את עצמו כתלמיד חכם, שלמד ש"ס ופוסקים, אך למרות זאת ובד בבד השתלח במתלוננת ובמשפחתה, באומרו: "**אפילו עם ההורים שלי הם ניסו להסתכסך... את לא יודעת מי אלה פשוט. אני התחתנתי תמים, הגעתי לחתונה תמים. קודם כל האישה הזאת לא עשתה שום דבר בחיים. כל השטויות הם המציאו ולכן אני פה עכשיו על מה?...**" (שם, שורה 20 ואילך). עוד מצא הנאשם לנכון לטעון, משום מה, כי גם לא' וגם לל' היו בעיות בזוגיות.

40. גם בחקירתו הנגדית המשיך הנאשם בהשתלחויותיו במתלוננת ובבני משפחתה. כך, למשל, טען הנאשם כי המתלוננת "**לקחה את הילדים לגנוב בסופר. איזה אנשים אלה? את לא יודעת איזה אנשים אלה**" (בפרוטוקול, עמ' 45 שורה 1 ואילך). ואולם, למרות השתלחויות אלה טען הנאשם כי "**מעולם**" לא מנע ממי מבני משפחת המתלוננת להגיע לבית (שם, שורה 4). עם זאת, לאחר שב"כ המאשימה הטיחה בנאשם התבטאויות מהודעותיו, הוא אישר כי ב"**יום הסכסוך עם אשתי**" אכן ביקש שלא יבואו; וכדבריו: "**ביקשתי באותו יום, אנחנו בבלגן בבית וביקשתי שלא יבואו**" (שם, שורה 28 ואילך). גם לאחר מכן המשיך הנאשם להשתלח ב"**אנשים האלה**", תוך האשמתם בהאשמות שונות (שם, עמ' 46 שורה 4 ואילך).

ד. דיון והכרעה:

41. עסקינן במקרה יוצא דופן מבחינת ההשתלשלות הדיונית, מבחינה זו שהמתלוננת - שהיא גם עדת התביעה העיקרית וגם הקורבן לעיקר העבירות הנטענות - לא התייצבה בבית המשפט וממילא לא העידה, על אף ניסיונות חוזרים ונשנים לזימונה לעדות, גם בהזמנות במסירה אישית ואף בהוצאת צווי הבאה. בנסיבות אלה פשיטא כי מתעורר קושי ראיתי של ממש בהוכחת העבירות הנטענות כלפי המתלוננת, ועל כן טוב עשתה ב"כ המאשימה כאשר, בהגינותה, הודיעה על חזרה מן האישום בהקשר לעבירות נגד המתלוננת.

42. במצב דברים זה, בו המאשימה חזרה בה מהאישום בעבירות נגד המתלוננת, עדויות העדים שהעידו לפני - דהיינו האחיות ל' וא', והאב - הפכו לבלתי רלוואנטיות בעיקרן, שכן רובן או כולן (בעניין עדותו של האב) הן עדויות האמורות לחזק את עדות המתלוננת, שכאמור לא העידה. מכתב האישום נותרה אפוא מעין "שארית", של שתי עבירות איומים אשר מצויות בשולי עיקר האירועים, שלגביהם חזרה בה המאשימה מהאישום. עם זאת, מדובר בעבירות שנשמעו לפני עדויות לגביהן, ומכאן ברור הטעם להחלטה אודות דחיית עתירת ההגנה לקביעה לפיה אין על הנאשם להשיב לאשמה.

43. לענין עבירות נותרות אלה - בתום המשפט, לאחר ששמעתי את עדויות האחיות, האב והנאשם, וכן עיינתי ביתר הראיות שהוגשו לפני ושמעתי את סיכומי ב"כ הצדדים - המסקנה היא כי בסופו של יום נותר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם. מספק זה זכאי הנאשם ליהנות ועל כן דינו הוא לזיכוי.

44. עסקינן בשתי עבירות איומים שנעברו, על פי הטענה, לפני למעלה מארבע שנים, כאשר לענין האיומים הנטענים על א' גם המתלוננת - שלא העידה - היתה עדה להם. שתי האחיות, הן ל' והן א', לא מיקמו את העבירות הנטענות על פני ציר זמן ברור, ונסיבות האירועים הנטענים אף אינן חד משמעיות.

45. בנוסף, נקודה מרכזית כאן היא העובדה שמדובר בהתבטאויות נקודתיות של הנאשם, על רקע יחסים עכורים בינו לבין המתלוננת ובני משפחתה, שנאמרו כנראה בלהט חילופי-דברים או בעידנא דריתחא. א' אף ציינה, בהגינותה, כי האיומים היו בתגובה לאמירה שלה כנגד הנאשם (ר' בפסקה 25 דלעיל), כאשר עדותה מעוררת אף אי בהירות בשאלה האם אמנם מדובר באירוע אחד, או שמא שניים.

46. עוד יש לשים לב לכך שעיקר דברי האחיות בעדויותיהן בבית המשפט היו על אווירה עכורה והתנכלויות מצד הנאשם כלפי המתלוננת, או ניסיונות שלו לשלוט בה כלכלית, או חשש של המתלוננת כי הנאשם יקח ממנה את הילדים - להבדיל מאמירות אודות ביצוע עבירות פליליות. בהקשר זה יש גם משמעות לעובדה שהאחיות לא רצו לערב את המשטרה, עובדה המלמדת - או לפחות מעוררת ספק -

כי הן לא חשו שמדובר באירועים פלייליים, המצדיקים פנייה למשטרה.

47. בנוסף יש לזקוף משקל-מה לזכות הנאשם בגין התמשכות ההליכים המשפטיים. אכן, התמשכות זו נבעה מגורמים אובייקטיביים - ובהם התפרצות מגפת נגיף הקורונה והקשיים באיתור המתלוננת ובעיקר בזימונה לבית המשפט - וכפי שציינתי בהחלטות קודמות לא מדוברים בעיכובים שנגרמו בשל מחדלי המאשימה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מחלוק הזמן הממושך בפועל - כאשר מהמועד בו נשמעו העדויות כבר חלפה למעלה משנה וחצי, כך שכיום אנו מצויים למעלה מארבע שנים לאחר האירועים הנטענים - ואף נימוק זה תומך, במידה מסוימת, במסקנת הזיכוי.

48. עוד יש להתייחס לרושם הבעייתי שעלה מעדותו של הנאשם בבית המשפט, אשר היתה מלאה ברחמים עצמיים מחד גיסא, ובטרוניות ובהאשמות חמורות ומיותרות כלפי משפחת המתלוננת מאידך גיסא; וללא כל אמתיה למצבה של המתלוננת שעל פני הדברים אינו פשוט, בלשון המעטה. למרבה הצער הנאשם, שהציג עצמו כתלמיד חכם שלמד ש"ס ופוסקים, לא השכיל ללמוד את הפסוק "**דְּבָרֵי חֲכָמִים בְּנִחַת וְשִׁמְעִים**" (קהלת ט' י"ז). התבטאויותיו המשתלחות והמבזות של הנאשם כלפי המתלוננת ובני משפחתה הן מבישות, פשוטו כמשמעו. בנוסף, דווקא נוכח העובדה שהנאשם הוא משמורן הילדים מדובר באמירות מטרידות ממש, שכן הן מעוררות את החשש שכך מתבטא הנאשם גם בפני הילדים - התבטאויות שיש בהן לא רק כדי לפגוע ביחסי הילדים עם אמם אלא גם לפגוע בילדים עצמם, בשל העלבונות המשתמעים למשפחת מוצאם.

49. עם זאת, הנאשם אינו עומד לפני לדין על התנהגויות והתבטאויות אלה, והרושם הבעייתי מעדותו אינו יכול להוות תחליף לראיות הנדרשות להוכחת אשמתו. המסקנה המתבקשת היא, אם כן, שעל סמך התשתית הראייתית שהובאה לפני קשה לקבוע כיום, לאחר חלוף למעלה מארבע שנים, כיצד בדיוק התבטא הנאשם כלפי ל' וא' ובפרט מתי ובאילו נסיבות. לפיכך מתעורר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם. מספק זה זכאי הנאשם, כאמור, ליהנות, ועל כן דינו הוא לזיכוי.

50. אשר על כן החלטתי, כאמור ברישא להכרעת הדין, לזכות את הנאשם.

בשולי הכרעת הדין יש לציין את תקוות בית המשפט, כי הנאשם ישכיל להפנים את הערות בית המשפט אודות דרך ההתבטאות הראויה כלפי המתלוננת ובני משפחתה, בפרט בפני הילדים המשותפים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"ב, 07 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.

[1] כל ההדגשות המופיעות בציטוטים שבהכרעת דין זו אינן מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך הציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה. תיקונים לכתוב מלא תקני אינם מצוינים.